

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 25 juni 2022
(OR. fr, en)

10677/22

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

NOT

---

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Föreg. dok. nr: 10330/1/22 REV 1

Komm. dok. nr: 10857/21 - COM (2021) 554 final

Ärende: 55 %-paketet

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn

– Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Den 14 juli 2021 förelade kommissionen Europaparlamentet och rådet – inom ramen för 55 %-paketet – ett förslag till förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn¹.
2. Kommissionens förslag har som överordnat mål att stärka det bidrag som sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF-sektorn) ger till EU:s ökade övergripande klimatambition för 2030 genom att på EU-nivå fastställa ett mål för nettoupptag av växthusgaser på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter inom LULUCF-sektorn fram till 2030, fördelat mellan medlemsstaterna i form av bindande nationella mål.
3. I Europaparlamentet är utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet det utskott som har huvudansvaret för ärendet. Ville Niinistö (Verts/ALE, FI) har utsetts till föredragande. Norbert Lins (PPE, DE) har utsetts till föredragande för utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, som är associerat utskott med delad befogenhet i fråga om vissa bestämmelser. Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet antog sitt betänkande om förslaget den 16 maj 2022. Parlamentet antog sin ståndpunkt om förslaget den 8 juni 2022.
4. Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 8 december 2021. Regionkommittén lämnade sitt yttrande vid sitt möte den 27–29 april 2022.

---

¹ Dok. 10857/21 + ADD 1–4.

5. Rådet (miljö) höll en riktlinjedebatt om de fem förslag i 55 % -paketet som faller inom dess behörighetsområde, inbegripet LULUCF-förslaget, vid mötena den 20 december 2021² och den 17 mars 2022³.
6. Den 13 maj 2022 diskuterade Ständiga representanternas kommitté (Coreper) förslaget på grundval av en not från ordförandeskapet⁴, i syfte att ge vägledning för det fortsatta arbetet.
7. På arbetsgruppsnivå fortsatte det franska ordförandeskapet sin granskning av förslaget vid åtta möten i arbetsgruppen för miljön. Vid det senaste mötet, den 3 juni 2022, granskade arbetsgruppen en tredje reviderad version av ordförandeskapets kompromisstext.⁵
8. Coreper granskade ordförandeskapets kompromisstext den 15 juni 2022 och därefter ett nytt kompromissförslag med ett begränsat antal justeringar den 22 juni 2022⁶, som förberedelse inför diskussionen vid mötet i rådet (miljö) den 28 juni 2022, då detta ärende tas upp.
9. Ordförandeskapets senaste kompromisstext, som motsvarar den version som Coreper granskade den 22 juni 2022, återfinns i bilagan till denna not.

---

² Dok. 14585/21.

³ Dok. 6668/2/22 REV 2.

⁴ Dok. 8733/22.

⁵ Dok. 7985/3/22 REV 3.

⁶ Dok. 9906/22 och 10330/1/22 REV 1.

II. HUVUDINSLAG I ORDFÖRANDESKAPETS KOMPROMISSTEXT

10. I sin kompromisstext föreslår ordförandeskapet att unionens övergripande mål för nettoupptag på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter inom LULUCF-sektorn fram till 2030 förblir oförändrat i förhållande till kommissionens förslag, något som delegationerna generellt ställde sig bakom. När det gäller nationella mål har kompromisstexten också samma fördelningsmål som kommissionsförslaget. För att bemöta den oro som många delegationer känner i fråga om variationen från år till år – som utgör en naturlig del av LULUCF-sektorn – och målens förutsägbarhet, föreslår ordförandeskapet dock betydande ändringar av förfarandet för efterlevnadskontroll, så att medlemsstaterna får hjälp att uppnå sina respektive mål och upprätthålla sin ambitionsnivå. De viktigaste aspekterna av ordförandeskapets kompromisstext rör följande punkter:

- a) Mål och linjär utvecklingsbana (artikel 4, skälen 5 och 6), teknisk korrigering (artiklarna 4 och 15, skälen 13a och 13b)
  - Kompromisstexten innehåller ett förslag om en femårig budget för nettoutsläpp eller nettoupptag för perioden 2026–2030 som ska ersätta de årliga bindande målen för 2026–2029, samtidigt som skyldigheten att uppnå de nationella målen för 2030 kvarstår. Ordförandeskapet anser det vara absolut nödvändigt att varje medlemsstat uppnår målet för 2030 som ett slutmål i slutet av perioden 2026–2030 för att säkra ett kollektivt uppnående av målet om en minskning med 310 miljoner ton – summan av de nationella målen för 2030. Det föreslås också att de nationella målen ska uttryckas i relativa termer så att de blir mer förutsebara och transparenta, och man inte längre behöver tillämpa en teknisk korrigering när medlemsstaternas mål kontrolleras.

- Ordförandeskapet håller fast vid att utvecklingsbanan för 2026–2030 ska fastställas utifrån uppgifter för 2021, 2022 och 2023, såsom kommissionen har föreslagit, och anser att detta förslag utgör en god jämvikt mellan förutsebarhet och användning av de senaste uppgifterna.

b) Styrning av målen (artikel 13c)

Mekanismen för styrning av målen i artikel 13c, som föreslagits av kommissionen, har kritiserats av ett flertal delegationer. Efter att ha olika alternativ hade diskuterats stod ordförandeskapet fast vid sitt kompromissförslag om att stryka artikel 13c för perioden 2026–2030, utan att artikel 9 i förordningen om ansvarsfördelning återinförs, och noterade att detta alternativ innebär att LULUCF-målen behåller sin rättsligt bindande karaktär.

c) Allmän flexibilitet (artikel 12.3)

I sin kompromisstext vidhåller ordförandeskapet att möjligheten att överföra LULUCF-krediter mellan två efterlevandsperioder (2021–2025 och 2026–2030) ska tas bort, i linje med kommissionens förslag. Ordförandeskapet anser att en strykning av bestämmelsen är en absolut nödvändig garant för miljöintegriteten, eftersom man måste se till att inte LULUCF-krediter ackumuleras i slutet av den andra perioden, något som skulle kunna göra det svårare att uppnå målet om en minskning med 310 miljoner ton.

d) Ytterligare flexibilitetsmekanism kopplad till klimatavtrycket och till andelen organiska jordarter (artikel 13b.6, skäl 12a)

För att bemöta flera delegationers oro för att de, av skäl utanför deras kontroll, kan få svårt att uppnå sina mål, föreslår ordförandeskapet att det på grundval av objektiva och mätbara kriterier och indikatorer skapas ytterligare flexibilitet kopplad till klimatavtrycket och till organiska jordarter. För att få tillgång till denna flexibilitet måste de berörda medlemsstaternas dessutom lämna in bevis till kommissionen på grundval av en väldefinierad metod.

- e) Villkor för utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för markanvändning (artikel 13b, bilaga VII)
- En ökning – från 20 till 30 % – av andelen överskott av nettoupptag för perioden 2021–2025 som kommissionen kan beakta för att bedöma om unionen har uppnått sitt mål för 2030.
  - En automatisk aktivering av flexibiliteten på grundval av tydliga och på förhand fastställda kriterier.
  - Ett avskaffande av den begränsning som avses i artikel 13b.4 och som innebär att kompensation endast får omfatta sänkor som redovisats som utsläpp i förhållande till medlemsstaternas mål.
  - Ett avskaffande av de villkor för användning av artikel 13b som är knutna till att den flexibilitet som avses i artiklarna 12.2 och 7.1 i förordningen om ansvarsfördelning redan har uttömts.

Ordförandeskapet föreslår också att man behåller en fördelning på två lika stora delar av flexibilitetsmekanismens högsta mängd enligt bilaga VII för att garantera att unionens mål uppnås (en minskning på 310).

- f) Bokföring av naturliga störningar (artiklarna 10 och 13b samt skäl 9)

Det har föreslagits att artikel 10 ska återinföras (ströks i kommissionens förslag) för perioden 2026–2030. Om en medlemsstat tillämpar denna artikel kommer den emellertid inte att kunna få tillgång till kompensation för naturliga störningar enligt artikel 13b.5.

e) Ram för tiden efter 2030 (artikel 17, skäl 9a)

En stor majoritet av delegationerna ansåg att det var för tidigt att införa några mål för tiden efter 2030 och att inrätta AFOLU-pelaren i samband denna översyn av förordningen. Ordförandeskapet föreslår därför att dessa frågor tas med i den granskning som ska göras av artikel 17. När kommissionen bedömer huruvida målet att kollektivt uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2035 är genomförbart inom AFOLU-sektorn ska den också beakta effekterna av skogens ålderstruktur, inbegripet effekter som är kopplade till ockupation av territoriet samt krigstids- och efterkrigsomständigheter.

f) Övervakning och rapportering (bilaga III)

Med hänsyn till den kritik som framförts av många delegationer innebär ordförandeskapets kompromissförslag lättnader i kraven på övervakning och rapportering, där bland annat Tier 3-metoden blir frivillig från och med 2026, och när det gäller förteckningen över den mark som ska övervakas.

g) Infångning, avskiljning och lagring av koldioxid från förnybara källor (BECCS) (skäl 10a)

Med tanke på hur viktigt det är att ta fram hållbara lösningar för koldioxidupptag, så att klimatneutralitet kan nås senast 2050, föreslår ordförandeskapet att denna fråga ska nämnas i ett nytt skäl i ingressen, där man hänvisar till den roll som tekniska lösningar, såsom infångning, avskiljning och lagring av koldioxid från förnybara källor, spelar.

III. LÄGESRAPPORT

11. Vid diskussionerna i Coreper den 22 juni 2022 ställde sig en stor majoritet av delegationerna bakom ordförandeskapets senaste kompromisstext. Några delegationer reserverade sig mot specifika punkter i texten.
12. På grundval av hittills förda diskussioner anser ordförandeskapet att den senaste kompromisstexten återspeglar skapar en balans mellan delegationernas olika ståndpunkter. Ordförandeskapet menar att detta kompromisspaket gör det möjligt att sammanjämka dels tillräcklig flexibilitet för att hjälpa medlemsstaterna att uppnå sina mål senast 2030, dels ett bibehållande av förordningens miljöintegritet.

IV. SLUTSATS

13. Mot bakgrund av ovanstående uppmanas rådet (miljö) att godkänna texten i bilagan till denna not så att en överenskommelse kan nås om en allmän riktlinje som ska utgöra grunden för kommande förhandlingar om kommissionens förslag med Europaparlamentet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll och fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁸,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

---

⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

- (1) Parisavtalet, som antogs i december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), trädde i kraft i november 2016 (Parisavtalet). Dess parter har enats om att hålla ökningen av den globala genomsnittstemperaturen långt under 2 C jämfört med förindustriella nivåer och att fortsätta att anstränga sig för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C jämfört med förindustriella nivåer.
- (2) Att ta itu med klimat- och miljörelaterade utmaningar och uppnå målen i Parisavtalet står i centrum för meddelandet Den europeiska gröna given, som antogs av kommissionen den 11 december 2019⁹. Behovet och värdet av den europeiska gröna given har bara ökat mot bakgrund av covid-19-pandemins mycket allvarliga effekter på unionsmedborgarnas hälsa och ekonomiska välstånd.
- (3) I det uppdaterade nationellt fastställda minskningsåtagande som överlämnades till UNFCCC:s sekretariat den 17 december 2020 åtog sig unionen att fram till 2030 minska sina nettoutsläpp av växthusgaser i hela ekonomin med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer¹⁰.

---

⁹ COM(2019) 640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119¹¹ har unionen fastställt målet om klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050 som lagstiftning. I den förordningen fastställs också ett bindande nationellt unionsåtagande för minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030. Alla ekonomiska sektorer förväntas bidra till att detta mål uppnås, inbegripet sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk. Nettoupptaget bidrar till unionens klimatmål för 2030 på högst 225 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Inom ramen för förordning (EU) 2021/1119 har kommissionen i ett motsvarande uttalande bekräftat sin avsikt att föreslå en översyn av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841¹², i enlighet med ambitionen att öka nettoupptaget av koldioxid till nivåer över 300 miljoner ton koldioxidekvivalenter inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk senast 2030.
- (5) För att bidra till den ökade ambitionen att minska nettoutsläppen av växthusgaser från minst 40 % till minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer bör bindande mål för ökningen av nettoupptag av växthusgaser fastställas för varje medlemsstat inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk under perioden 2026–2030, vilket leder till ett mål på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter för unionen som helhet under 2030. Den metod som används för att fastställa de nationella målen för 2030 bör ta hänsyn till skillnaden mellan unionens mål och de genomsnittliga utsläpp och upptag av växthusgaser från åren 2016, 2017 och 2018 som rapporteras av varje medlemsstat i inlagan för 2020 och återspegla den nuvarande begränsningsprestandan för sektorn markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt varje medlemsstats andel av brukad markareal i unionen, med beaktande av medlemsstatens förmåga att förbättra sina resultat inom sektorn genom markförvaltningsmetoder eller förändringar i markanvändningen som gynnar klimatet och den biologiska mångfalden.

---

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (6) De bindande målen för den ökade ambitionen för nettoutsläpp och nettoupptag av växthusgaser bör fastställas för varje medlemsstat enligt en linjär utvecklingsbana. Utvecklingsbanan bör ha sin startpunkt 2022 utifrån de genomsnittliga utsläpp av växthusgaser som rapporterats av den medlemsstaten under 2021, 2022 och 2023, och avslutas 2030 med det mål som fastställts för den medlemsstaten. För att säkerställa att unionens mål för 2030 uppnås kollektivt samtidigt som hänsyn tas till variationen från år till år när det gäller växthusgasutsläpp och nettoupptag av växthusgaser inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, är det lämpligt att för varje medlemsstat fastställa ett åtagande om att uppnå en summa av nettoutsläpp och nettoupptag av växthusgaser för perioden 2026–2030 (*budgeten för 2026-2030*) utöver det nationella målet för 2030.
- (7) I meddelandet av den 17 september 2020 om att höja Europas klimatambitioner för 2030¹³ skisseras en möjlighet att kombinera utsläpp av växthusgaser från jordbruket som inte omfattar koldioxid med markanvändning, förändrad markanvändning och nettoupptag inom skogsbruket, och på så sätt skapa en ny reglerad marksektor. En sådan kombination kan främja synergier mellan begränsningsåtgärder på land och möjliggöra ett mer integrerat beslutsfattande och genomförande av politiken på nationell nivå och unionsnivå. Därför bör medlemsstaternas skyldighet att lämna in integrerade begränsningsplaner för marksektorn skärpas.

---

¹³ COM(2020)562 final.

- (8) Marksektorn, vilken kombinerar sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt jordbrukssektorn utan koldioxidutsläpp, har potential att snabbt bli klimatneutral senast 2035 på ett kostnadseffektivt sätt och därefter generera mer växthusgasupptag än utsläpp. Ett kollektivt åtagande på EU-nivå som syftar till att uppnå klimatneutralitet inom marksektorn under 2035 kan ge den planeringssäkerhet som behövs för att på kort sikt påskynda begränsningsåtgärder på land, eftersom det kan ta många år för sådana åtgärder att uppnå de önskade begränsningsresultaten. Dessutom förväntas marksektorn bli den största sektorn i EU:s flödesprofil för växthusgaser under 2050. Därför är det särskilt viktigt att förankra denna sektor i en utvecklingsbana som effektivt kan ge nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050. Därför bör kommissionen senast sex månader efter den första övergripande översyn som överenskommit i enlighet med artikel 14 i Parisavtalet för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport, inklusive en utvärdering av behovet av och genomförbarheten i inbegripandet av utsläpp av växthusgaser från jordbruket som inte omfattar koldioxid i tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/841, samt en utvärdering av behovet av och genomförbarheten i att sträva mot målet att uppnå klimatneutralitet i de unionsomfattande utsläppen och upptagen av växthusgaser i marksektorn senast 2035 och, på grundval av denna utvärdering, rekommendationer på nödvändiga åtgärder från unionen och medlemsstaterna för att göra det möjligt att kollektivt uppnå ett sådant mål för 2035.

- (9) De bokföringsregler som fastställs i artiklarna 6, 7 och 8 i förordning (EU) 2018/841 utformades för att fastställa i vilken utsträckning begränsningsresultaten inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk skulle kunna bidra till EU:s mål att till 2030 minska nettoutsläppen av växthusgaser med 40 %, vilket inte omfattade sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk. För att förenkla regelverket för denna sektor bör de nuvarande bokföringsreglerna inte gälla efter 2025, och efterlevnaden av medlemsstaternas nationella mål bör kontrolleras på grundval av rapporterade utsläpp och upptag av växthusgaser. Därigenom säkerställs metodologisk överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG¹⁴, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842¹⁵ och fastställandet av det nya målet att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 %, vilket även omfattar sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk. Medlemsstaterna bör dock även fortsättningsvis kunna utnyttja en begränsad möjlighet att exkludera växthusgasutsläpp som är en följd av naturliga störningar från sin LULUCF-bokföring under perioden 2026–2030.

---

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/410 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814 (EUT L 76, 19.3.2018, s. 3).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (9a) Skogens åldersstruktur beaktades i förordning (EU) 2018/841 i samband med beräkningen av referensnivåerna för skog. För att förenkla regelverket är det lämpligt att man slutar använda referensnivåer för skog i syfte att bedöma efterlevnaden under perioden 2026–2030. Även om viss flexibilitet som föreskrivs i denna förordning kommer att beröra skogens åldersstruktur är denna fråga även fortsatt en källa till oro eftersom den under vissa omständigheter kan få större betydelse med tiden. Kommissionen bör därför, inom ramen för den rapport som ska överlämnas vid översynen av förordning (EU) 2018/841, särskilt uppmärksamma effekterna av skogens ålderstruktur, inbegripet då dessa effekter är kopplade till särskilda krigstids- och efterkrigsomständigheter. Rapporten kan fokusera på olika sätt att beakta dessa effekter i förordning (EU) 2018/841 på ett enkelt, vetenskapligt underbyggt, tillförlitligt och transparent sätt.
- (10) För att öka upptaget av växthusgaser behöver enskilda jordbrukare eller skogsförvaltare ett direkt incitament att lagra mer koldioxid i sin mark och sina skogar. Nya affärsmodeller som bygger på incitament för kolinlagrande jordbruk och på certifiering av koldioxidupptag måste i allt högre grad införas under perioden fram till 2030. Sådana incitament och affärsmodeller kommer att öka begränsningen av klimatförändringarna i bioekonomin, bland annat genom användning av hållbara avverkade träprodukter, med full respekt för ekologiska principer som främjar biologisk mångfald och den cirkulära ekonomin. Därför bör nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid införas utöver avverkade träprodukter. Nya affärsmodeller samt jordbruks- och markförvaltningsmetoder för att öka upptaget bidrar till en balanserad territoriell utveckling och ekonomisk tillväxt i landsbygdsområden. Genom dessa modeller kan också nya arbetstillfällen skapas men också incitament till relevant utbildning, omskolning och kompetenshöjning.

- (10a) För att uppnå målet om klimatneutralitet senast 2050 och sträva efter att uppnå negativa utsläpp därefter, är det ytterst viktigt att man konsekvent säkerställer att upptagen av växthusgaser i unionen ökar kontinuerligt och förblir permanenta. Det är sannolikt att tekniska lösningar såsom infångning, avskiljning och lagring av koldioxid från förnybara källor (BECCS) kommer att bli nödvändiga för att öka upptagen av koldioxid och säkerställa unionsomfattande negativa utsläpp under en längre period. Ett eventuellt framtida politiskt beslut om att inkludera upptag av koldioxid genom tekniska lösningar såsom BECCS i rapporterings- och redovisningsramen i denna förordning skulle emellertid kräva som en nödvändig förutsättning en sund och tillförlitlig definition av upptag av koldioxid som ger garantier i fråga om miljöintegritet. Efter inrättandet av ett sådant regelverk genom en lagstiftningsakt om certifiering av upptag av koldioxid kommer det därför att vara lämpligt att undersöka ett sådant inbegripande för att komplettera regelverket för produkter för lagring av koldioxid och tillhandahålla nödvändiga långsiktiga incitament för avskiljning och lagring av utsläpp av biogent koldioxid från biomassabaserade energi- och industrianläggningar.
- (11) Med tanke på särdragen hos sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i varje medlemsstat samt det faktum att medlemsstaterna måste öka sina insatser för att uppnå sina nationella bindande mål, bör en rad flexibilitetsmöjligheter förbli tillgängliga för medlemsstaterna, inbegripet handelsöverskott och utvidgning av skogsspecifik flexibilitet, samtidigt som målens miljöintegritet respekteras.

- (12) Medlemsstaterna bör under 2032 få tillgång till alternativa bestämmelser för naturliga störningar (abiotiska och biotiska), såsom bränder, skadedjur, stormar, extrema översvämningar och långa perioder av torka, för att kunna hantera osäkerheter till följd av naturliga processer eller klimatförändringar inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, under förutsättning att de inte har tillämpat artikel 10.1a i denna förordning, att de har uttömt all annan flexibilitet som står till deras förfogande, infört lämpliga åtgärder för att minska markens sårbarhet för sådana störningar och att unionens mål för 2030 för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk har uppnåtts.
- (12a) Ytterligare en flexibilitetsmekanism bör inrättas för att ta hänsyn till klimatförändringarnas diffusa och långsiktiga effekter, till skillnad från naturliga störningar som till sin natur är mer begränsade i tid och rum. Denna flexibilitet bör också göra det möjligt att ta hänsyn till förskjutningseffekter av tidigare förvaltningsåtgärder kopplade till en andel organiska jordarter på brukad mark som i ett fåtal medlemsstater är exceptionellt stor jämfört med unionsgenomsnittet. Denna flexibilitet bör komma från outnyttjade mängder enligt bilaga VII under perioden 2021–2030. Tillgång till denna flexibilitet bör ges efter det att de berörda medlemsstaterna har försett kommissionen med belägg som bygger på bästa tillgängliga vetenskapliga rön och objektiva, mätbara och jämförbara indikatorer, såsom ariditetsindexet i den mening som avses i Förenta nationernas konvention för bekämpning av ökenspridning, definierat som förhållandet mellan årsmedelnederbörd och årsmedelavdunstning. Mot bakgrund av de belägg som läggs fram bör flexibiliteten fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av förhållandet mellan den mängd på 50 miljoner ton koldioxidekvivalenter som är tillgänglig för flexibilitet och den totala mängd som dessa medlemsstater har begärt.
- (13) *utgår*
- (13a) För medlemsstater som förbättrar sina metoder för beräkning av utsläpp och upptag bör begreppet teknisk korrigering införas. En teknisk korrigering bör, i syfte att respektera miljöintegriteten, läggas till den medlemsstatens inventeringsuppgifter om utsläpp av växthusgaser för att neutralisera metodändringarnas inverkan på bedömningen av det kollektiva uppnåendet av unionsmålet för 2030.

- (13b) Växthusgasinventeringarna kommer att förbättras genom ökad användning av övervakningsteknik och ökad kunskap. Bland annat följande händelser kan ge upphov till en teknisk korrigeringsmetod: uppgraderade modeller, förändrade rapporteringsmetoder, nya data eller korrigeringar av fel, inbegripande av nya kolpooler eller gaser, omräkning av historiska data såsom uppdateringar eller periodiska kompletteringar av skogsinventeringar, ersättning av antaganden med faktiska uppgifter vad gäller exempelvis klimatvariationer, inbegripande av nya element såsom produkter för lagring av koldioxid och naturliga störningar (t.ex. respektive bakgrunds nivåer och marginaler).
- (14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i förordning (EU) 2018/841 i fråga om fastställandet av de årliga utsläpp och upptag av växthusgaser som fastställs på grundval av en linjär utvecklingsbana för varje år under perioden 2026–2030 för medlemsstaterna, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁶.
- (15) För att fastställa målen för medlemsstaternas nettoupptag av växthusgaser för perioden 2026–2030 bör kommissionen genomföra en omfattande översyn för att verifiera inventeringsdata om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023. För detta ändamål bör en omfattande översyn genomföras under 2025, utöver de omfattande översyner som kommissionen kommer att genomföra under 2027 och 2032 i enlighet med artikel 38 i förordning (EU) 2018/1999.
- (15a) Varje medlemsstats värden för krontäckning enligt bilaga II till förordning (EU) 2018/841 bör anpassas till de värden som rapporterats till UNFCCC eller till förutsebara uppdateringar av dessa värden.

---

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (16) På grund av ändringen av rapporteringsbaserade mål måste utsläppen och upptagen av växthusgaser beräknas med en högre grad av noggrannhet. Dessutom kommer kommissionens meddelande *EU:s strategi för biologisk mångfald 2030*¹⁷, från jord till bord-strategin för ett rättvist, hälsosamt och miljövänligt livsmedelssystem¹⁸, EU:s skogsstrategi¹⁹, Europaparlamentets och rådets reviderade direktiv (EU) 2018/2001²⁰ och kommissionens meddelande *Att skapa ett klimattåligt Europa – EU:s nya strategi för anpassning till klimatförändringar*²¹ samtliga att kräva ökad markövervakning och därigenom bidra till att naturens koldioxidupptag i hela unionen skyddas och blir mer motståndskraftigt. Övervakningen och rapporteringen av utsläpp och upptag måste i tillämpliga fall uppgraderas med hjälp av avancerad teknik tillgänglig inom unionens program, såsom Copernicus, och digitala data som samlas in inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, med tillämpning av den dubbla övergången till grön och digital innovation.
- (17) De förväntade antropogena förändringarna av användningen av havsmiljön och sötvattensmiljön, till exempel planerad utbyggnad av havsbaserad energi, den potentiella ökningen av vattenbruksproduktionen och de höjda naturskyddsnivåerna för att uppfylla målen i EU:s strategi för biologisk mångfald kommer att påverka utsläppen av växthusgaser och deras bindning. För närvarande ingår dessa utsläpp och upptag inte i de standardiserade rapporteringstabellerna till UNFCCC. Efter antagandet av rapporteringsmetoden kommer kommissionen att överväga att rapportera om framsteg, genomförbarhet och effekter av att utvidga rapporteringen till havs- och sötvattensmiljö på grundval av de senaste vetenskapliga rönen om dessa flöden vid genomförandet av översynen i enlighet med artikel 17.2 i denna förordning.

---

¹⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv (COM(2020) 380 final):

¹⁸ COM(2020) 381 final.

¹⁹ *utgåv*

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

²¹ COM(2021) 82 final.

(17a) Eftersom målen för denna förordning, framför allt att mot bakgrund av den europeiska klimatlagen justera medlemsstaternas åtaganden för LULUCF-sektorn som bidrar till att unionen kan uppnå målen i Parisavtalet och att uppnå unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen för perioden 2021–2030, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(18) Förordningarna (EU) 2018/841 och (EU) 2018/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2018/841 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler för

- a) medlemsstaternas åtaganden för sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk som bidrar till att unionen kan uppnå målen i Parisavtalet och målet för minskning av växthusgasutsläppen under perioden 2021–2025,
- b) bokföring av utsläpp och upptag av växthusgaser från sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och för kontroll av medlemsstaternas efterlevnad av de åtaganden för perioden 2021–2025 som avses i led a,

- c) ett unionsmål för 2030 för nettoupptag av växthusgaser inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk,
- d) mål för medlemsstaternas nettoupptag av växthusgaser inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk för perioden 2026–2030.”.

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, som rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999²² och som sker på medlemsstaternas territorier under perioden 2021–2025 inom någon av följande markbokföringskategorier:
  - a) Markanvändning som rapporterats som åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, men som omvandlats till skogsmark (”beskogad mark”).
  - b) Markanvändning som rapporterats som skogsmark omvandlad till åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark (”avskogad mark”).
  - c) Markanvändning som rapporteras som (”brukad åkermark”):
    - i) åkermark som fortfarande är åkermark,
    - ii) betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark som omvandlats till åkermark, eller
    - iii) åkermark som omvandlats till våtmark, bebyggd mark eller övrig mark.

---

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

- d) Markanvändning som rapporteras som ("brukad betesmark"):
  - i) betesmark som fortfarande är betesmark,
  - ii) åkermark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark som omvandlats till betesmark, eller
  - iii) betesmark som omvandlats till våtmark, bebyggd mark eller övrig mark.
- e) Markanvändning som rapporterats som skogsmark som fortfarande är skogsmark ("brukad skogsmark").
- f) Om en medlemsstat senast den 31 december 2020 har meddelat kommissionen sin avsikt att inkludera sådan markanvändning i sina åtaganden enligt artikel 4.1, rapporteras markanvändning som något av följande ("brukad våtmark"):
  - Våtmark som fortfarande är våtmark.
  - Bebyggd mark eller övrig mark som omvandlats till våtmark.
  - Våtmark som omvandlats till bebyggd mark eller övrig mark.

2. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier under perioden 2026–2030, inom någon av följande markrapporteringskategorier och/eller -sektorer:

- a) Skogsmark.
- b) Åkermark.
- c) Vall och betesmark.
- d) Våtmark.
- e) Bebyggd mark.
- f) Annan mark.
- g) Avverkade träprodukter.

- h) Övrigt.
- i) Atmosfäriskt nedfall.
- j) Kväveläckage och avrinning.”.

2a. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. *naturliga störningar*: icke-antropogena händelser eller omständigheter som orsakar betydande utsläpp inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och som ligger utanför den berörda medlemsstatens kontroll, och vars effekter medlemsstaten, även efter det att händelserna inträffat eller omständigheterna uppstått, objektivt sett inte kan begränsa i någon betydande omfattning.”.

- b) Följande punkt ska införas:

”11. *klimatförändring*: en förändring av klimatet som direkt eller indirekt tillskrivs mänsklig verksamhet, som ändrar den globala atmosfärens sammansättning och som går utöver de naturliga klimatvariationer som observeras under jämförbara tidsperioder.”.

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”*Artikel 4*

Åtaganden och mål

1. För perioden 2021–2025 ska varje medlemsstat, med beaktande av den flexibilitet som föreskrivs i artiklarna 12, 13 och 13a och tillämpningen av artikel 10.1, säkerställa att utsläppen av växthusgaser inte överstiger upptagen, beräknade som summan av de totala utsläppen och de totala upptagen inom dess territorium i alla de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1.

2. Unionsmålet för 2030 för nettoupptag av växthusgaser är 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summa av de värden för nettoutsläpp och nettoupptag av växthusgaser av medlemsstaterna 2030 som fastställts i kolumn D i bilaga IIa, och ska bygga på genomsnittet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018 enligt vad som rapporterades år 2020.

Varje medlemsstat ska, med beaktande av den flexibilitet som föreskrivs i artiklarna 12 och 13b och tillämpningen av artikel 10.1a, säkerställa att summan av dess årliga utsläpp och upptag av växthusgaser inom dess territorium och i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j, jämfört med genomsnittet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018 enligt vad som rapporteras 2032, inte för 2030 överstiger det mål som fastställts för medlemsstaten i kolumn C i bilaga IIa.

Dessutom ska varje medlemsstat, med beaktande av den flexibilitet som föreskrivs i artiklarna 12 och 13b och tillämpningen av artikel 10.1a, säkerställa att summan av skillnaderna, för varje år under perioden 2026–2030, mellan å ena sidan dess utsläpp och upptag av växthusgaser inom dess territorium och i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j och å andra sidan genomsnittsvärdet av dess inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023, enligt vad som rapporteras 2032, inte överstiger en budget för 2026–2030 som fastställs som summan av skillnaden mellan, å ena sidan, de årliga gränsvärdena för utsläpp och upptag av växthusgaser för de åren, som fastställs på grundval av en linjär utvecklingsbana mot 2030, och, å andra sidan, genomsnittsvärdet av dess inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023 enligt vad som rapporteras 2025. Den linjära utvecklingsbanan i en medlemsstat ska ha 2022 som startpunkt, med genomsnittsvärdet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023, och 2030 ha som slutpunkt det värde som erhålls genom att man lägger till det värde som anges för den medlemsstaten i kolumn C i bilaga IIa till genomsnittsvärdet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018. Budgeten för 2026–2030 ska fastställas på grundval av de inventeringsuppgifter om växthusgaser som lämnas in 2025, och överensstämmelsen med budgeten ska bedömas på grundval av de inventeringsuppgifter om växthusgaser som lämnas in 2032.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att fastställa årliga värden baserade på den linjära utvecklingsbanan av nettoupptag av växthusgaser för varje medlemsstat avseende varje år under perioden 2026–2029 uttryckt som ton koldioxidekvivalenter. Dessa nationella utvecklingsbanor ska baseras på de genomsnittliga inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023 som rapporteras av varje medlemsstat.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a. Vid tillämpningen av dessa genomförandeakter ska kommissionen genomföra en omfattande översyn av de senaste nationella inventeringsdata som är tillgängliga för åren 2021, 2022 och 2023 och som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999.”.

4. I artikel 6 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska bokföra utsläpp och upptag från beskogad mark och avskogad mark, beräknade som de totala utsläppen och totala upptagen för vart och ett av åren under perioden 2021–2025.

2. Genom undantag från artikel 5.3, och senast 2025, får en medlemsstat, om markanvändning har omvandlats från åkermark, gräsmark, våtmark, bebyggd mark eller annan mark till skogsmark, upp till 30 år efter dagen för den omvandlingen, ändra kategoriseringen av sådan mark från mark som ställts om till skogsmark till skogsmark som fortfarande är skogsmark, om en sådan ändring är vederbörligen motiverad på grundval av IPCC:s riktlinjer.”.

5. I artikel 7 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

- ”1. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad åkermark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under perioden 2021–2025 minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad åkermark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.
2. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad betesmark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under perioden 2021–2025 minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad betesmark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.
3. Under perioden 2021–2025 ska varje medlemsstat som inbegriper brukad våtmark i sitt åtagande bokföra utsläpp och upptag från brukad våtmark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under den perioden minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad våtmark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.”.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

- ”1. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad skogsmark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under perioden 2021–2025 minus det värde som erhålls genom att den berörda medlemsstatens referensnivå för skog multipliceras med fem.”.

b) I punkt 3 ska den första meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna sina nationella bokföringsplaner för skogsbruket, inbegripet en föreslagen referensnivå för skog, senast den 31 december 2018 för perioden 2021–2025.”.

c) Punkterna 7, 8, 9 och 10 ska ersättas med följande:

- ”7. Om det behövs på grundval av de tekniska bedömningarna och, i tillämpliga fall, av de tekniska rekommendationerna ska medlemsstaterna meddela kommissionen sina reviderade föreslagna referensnivåer för skog senast den 31 december 2019 för perioden 2021–2025. Kommissionen ska offentliggöra de föreslagna referensnivåer för skog som medlemsstaterna har meddelat kommissionen.
8. På grundval av de föreslagna referensnivåer för skog som medlemsstaterna lämnat in, den tekniska bedömning som gjorts i enlighet med punkt 6 i denna artikel och, i förekommande fall, den reviderade föreslagna referensnivå för skog som lämnats in i enlighet med punkt 7 i denna artikel ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 om ändring av bilaga IV i syfte att fastställa referensnivåer för skog som ska tillämpas av medlemsstaterna under perioden 2021–2025.
9. Om en medlemsstat inte lämnar in sin referensnivå för skog till kommissionen inom de datum som anges i punkt 3 i denna artikel, och i tillämpliga fall punkt 7 i denna artikel, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 om ändring av bilaga IV i syfte att fastställa den referensnivå för skog som ska tillämpas av den medlemsstaten för perioden 2021–2025 på grundval av eventuella tekniska bedömningar som utförts i enlighet med punkt 6 i denna artikel.
10. De delegerade akter som avses i punkterna 8 och 9 ska antas senast den 31 oktober 2020 för perioden 2021–2025.”.

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Produkter för lagring av koldioxid”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra punkt 1 i denna artikel och bilaga V genom att lägga till nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid, inbegripet avverkade träprodukter med koldioxidlagrande effekt, på grundval av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, och säkerställa miljöintegritet.”.

8. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”I slutet av perioden 2021–2025 får medlemsstaterna från sin bokföring för beskogad mark och brukad skogsmark exkludera växthusgasutsläpp som är en följd av naturliga störningar och som under ett visst år mellan 2021 och 2025 överstiger de genomsnittliga utsläppen från naturliga störningar under perioden 2001–2020, med undantag för statistiska avvikande värden (bakgrundsnivå). Denna bakgrundsnivå ska beräknats i enlighet med denna artikel och bilaga VI.”.

aa) Följande punkt ska läggas till som punkt 1a:

”1a. I slutet av perioden 2026–2030 får medlemsstaterna från sin bokföring exkludera växthusgasutsläpp som är en följd av naturliga störningar i de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j och som under ett visst år mellan 2026 och 2030 överstiger de genomsnittliga utsläppen från naturliga störningar under perioden 2001–2020, med undantag för statistiska avvikande värden (bakgrundsnivå). Denna bakgrundsnivå ska beräknats i enlighet med denna artikel och bilaga VI.”.

b) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”under perioden 2021–2025 från sin bokföring fram till 2030 exkludera alla efterföljande upptag från mark som påverkats av naturliga störningar.”.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 2a:

”2a. Om en medlemsstat tillämpar punkt 1a ska den

- a) till kommissionen överlämna information om bakgrundsnivån för alla markrapporteringskategorier och om data och metoder som använts i enlighet med bilaga VI, och
- b) under perioden 2026–2030 från sin bokföring fram till 2030 exkludera alla efterföljande upptag från mark som påverkats av naturliga störningar.”.

9. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”**Flexibilitet och styrning**”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

c) ”1. En medlemsstat får använda

a) den allmänna flexibilitet som anges i artikel 12, och

b) för att fullgöra åtagandet i artikel 4, den flexibilitet som anges i artiklarna 13 och 13b.

Finland får, utöver den flexibilitet som avses i första stycket a och b, använda ytterligare kompensation i enlighet med artikel 13a.

De kompensationsmängder som används inom ramen för de flexibilitetsmekanismer som nämns i denna punkt i syfte att uppnå det mål för 2030 som anges i artikel 4.2 andra stycket ska, i motsvarande mängd, beaktas för den minskning av eventuella underskott med avseende på 2026–2030 års budget som anges i artikel 4.2 tredje stycket, upp till den grad att detta underskott har minskats till noll. Dessa mängder ska inte beaktas som ytterligare överskott från 2026–2030 års budget enligt artikel 4.2 tredje stycket om denna budget redan uppnåtts.”.

10. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

-a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

- ”1. Om de totala utsläppen under perioden 2021–2025 överstiger de totala upptagen i en medlemsstat eller, under perioden 2026–2030, skillnaden mellan summan av utsläppen och upptagen av växthusgaser på en medlemsstats territorium och de mål som fastställs för den medlemsstaten i artikel 4.2 tredje stycket i denna förordning är positiv, och den medlemsstaten har valt att utnyttja sin flexibilitet och har begärt att årliga utsläppstilldelningar enligt förordning (EU) 2018/842 ska strykas, ska kvantiteten av de strukna utsläppstilldelningarna beaktas med avseende på medlemsstatens uppfyllande av sitt åtagande enligt artikel 4 i den här förordningen.
  2. Om de totala upptagen under perioden 2021–2025 överstiger de totala utsläppen i en medlemsstat eller, under perioden 2026–2030, skillnaden mellan summan av utsläppen och upptagen av växthusgaser på en medlemsstats territorium och de mål som fastställs för den medlemsstaten i artikel 4.2 tredje stycket i denna förordning är negativ, och efter avdrag för eventuella kvantiteter som beaktas i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2018/842, får den medlemsstaten överlåta den återstående kvantiteten upptag till en annan medlemsstat. Den överlåtna kvantiteten ska beaktas vid bedömningen av den mottagande medlemsstatens uppfyllande av sitt åtagande enligt artikel 4 i den här förordningen.”.
- a) Punkt 3 ska utgå.
  - b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:
    - ”5. Medlemsstaterna får använda intäkter som genererats genom överföringar i enlighet med punkt 2 för att bekämpa klimatförändringar i unionen eller i tredjeländer och ska underrätta kommissionen om alla sådana åtgärder som vidtagits.

6. En överföring i enlighet med punkt 2 får vara resultatet av ett projekt eller program för begränsning av växthusgaser som genomförs i den säljande medlemsstaten och finansieras av den mottagande medlemsstaten, under förutsättning att dubbelräkning undviks och att spårbarhet säkerställs.”.

11. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Flexibilitet för brukad skogsmark

1. Om de totala utsläppen i en medlemsstat under perioden 2021–2025 överstiger de totala upptagen i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1, [redovisade i enlighet med denna förordning,] får den medlemsstaten använda flexibiliteten för brukad skogsmark som anges i den här artikeln för att uppfylla villkoren i artikel 4.1.
2. Om resultatet av den beräkning som avses i artikel 8.1 är positivt under perioden 2021–2025, ska den berörda medlemsstaten ha rätt att kompensera för de utsläpp som beräkningen resulterar i, under förutsättning att
  - a) medlemsstaten i sin strategi som lagts fram i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2018/1999 har inkluderat några pågående eller planerade specifika åtgärder för att säkerställa att sänkor och reservoarer i skogar i förekommande fall bevaras eller förbättras, och
  - b) de totala utsläppen inom unionen inte överstiger det totala upptaget i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1 i den här förordningen för perioden 2021–2025.

När kommissionen bedömer huruvida de totala utsläppen inom unionen överstiger de totala upptagen på det sätt som avses i första stycket b, ska kommissionen säkerställa att dubbelräkning undviks av medlemsstaterna, i synnerhet genom utnyttjandet av flexibilitet som anges i artikel 12 i den här förordningen och artiklarna 7.1 och 9.2 i förordning (EU) 2018/842.

3. Den kompensation som avses i punkt 2 får endast omfatta sänkor som redovisats som utsläpp i förhållande till referensnivån för skog i den medlemsstaten för perioden 2021–2025 och får inte överstiga 50 % av den högsta kompensationsmängd för den berörda medlemsstaten enligt bilaga VII.
  4. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med belägg för effekterna av naturliga störningar beräknade enligt bilaga VI, något som krävs för att de ska ha rätt till kompensation för återstående sänkor som redovisas som utsläpp i förhållande till referensnivån för skog, upp till den fulla kompensationsmängd för perioden 2021–2025 som inte har utnyttjats av andra medlemsstater och som anges i bilaga VII. Om begäran om ersättning överstiger den tillgängliga mängden för outnyttjad kompensation, ska kompensationen fördelas proportionellt mellan de berörda medlemsstaterna.”.
12. Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a

Ytterligare kompensationsformer

1. Finland får kompensera för utsläpp av ytterligare högst 5 miljoner ton koldioxidekvivalenter redovisade inom markbokföringskategorierna brukad skogsmark, avskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark, under perioden 2021–2025, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
  - a) Finland har i sin strategi som lagts fram i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2018/1999 inkluderat pågående eller planerade specifika åtgärder för att säkerställa att sänkor och reservoarer i skogar i förekommande fall bevaras eller förbättras.
  - b) De totala utsläppen inom unionen överstiger inte det totala upptaget i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1 i denna förordning under perioden 2021–2025.

När kommissionen bedömer huruvida de totala utsläppen inom unionen överstiger de totala upptagen på det sätt som avses i första stycket b, ska den säkerställa att dubbelräkning undviks av medlemsstaterna, i synnerhet genom utnyttjandet av den flexibilitet som anges i artiklarna 12 och 13 i den här förordningen och artiklarna 7.1 och 9.2 i förordning (EU) 2018/842.

2. De ytterligare kompensationsformerna begränsar sig till följande:
    - a) Den mängd som överstiger den flexibilitet för brukad skogsmark som Finland har tillgång till under perioden 2021–2025 i enlighet med artikel 13.
    - b) De utsläpp som uppstår till följd av historisk förändring från skogsmark till en annan markanvändningskategori som inträffat senast den 31 december 2017.
    - c) Överensstämmelse med artikel 4.
  3. De ytterligare kompensationsformerna får inte bli föremål för överföring i enlighet med artikel 12 i den här förordningen eller artikel 7 i förordning (EU) 2018/842.
  4. Ytterligare outnyttjad kompensation inom mängden 5 miljoner ton koldioxidekvivalenter i punkt 1 ska annulleras.
  5. Den centrala förvaltaren ska genomföra punkterna 2 a, 3 och 4 i den här artikeln i det unionsregister som inrättats i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) 2018/1999.”.
13. Följande artikel ska införas som artikel 13b:

”Artikel 13b

Flexibilitetsmekanismen för markanvändning för perioden 2026–2030

1. En flexibilitetsmekanism för markanvändning motsvarande en kvantitet på högst 178 miljoner ton koldioxidekvivalenter ska införas i unionsregistret, vilket inrättats i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) 2018/1999, med förbehåll för att det mål för unionen som anges i artikel 4.2 uppnås. Flexibilitetsmekanismen ska vara tillgänglig utöver de flexibiliteter som föreskrivs i artikel 12.

2. Om skillnaden mellan summan av växthusgasutsläpp och upptag under perioden 2026–2030 på en medlemsstats territorium i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j, och de motsvarande mål som fastställts för den medlemsstaten i antingen andra eller tredje stycket i artikel 4.2, är positiv, bokförd och rapporterad i enlighet med denna förordning, får den medlemsstaten använda flexibiliteten i den här artikeln för att uppnå det mål som fastställts i enlighet med artikel 4.2.
3. Om resultatet av den beräkning som avses i punkt 2 är positivt under perioden 2026–2030, ska den berörda medlemsstaten ha rätt att kompensera för nettoutsläpp och/eller nettoupptag som redovisats som utsläpp i förhållande till de mål som fastställs för den medlemsstaten i antingen andra eller tredje stycket i artikel 4.2, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
  - a) Medlemsstaten har i sin uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplan som lämnats in i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999 inkluderat pågående eller planerade särskilda åtgärder för att säkerställa bevarande eller förbättring, beroende på vad som är lämpligt, av alla marksänkor och reserver, samt minskning av markens sårbarhet för naturliga störningar.
  - b) Medlemsstaten har uttömt den flexibilitet som finns tillgänglig enligt artikel 12.1 i denna förordning.
  - c) Skillnaden i unionen mellan den årliga summan av alla utsläpp och upptag av växthusgaser på dess territorium och i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j och unionens mål, dvs. nettoupptag 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter, är negativ 2030.

Vid bedömningen av huruvida det villkor som avses i första stycket c är uppfyllt i unionen ska kommissionen inkludera 40 % av överskottet vad gäller medlemsstaternas åtaganden enligt artikel 4.1 från perioden 2021–2025, förutsatt att en eller flera medlemsstater förser kommissionen med belägg för effekterna av naturliga störningar i enlighet med punkt 5 i den här artikeln. I den bedömningen ska kommissionen också säkerställa att dubbelräkning undviks av medlemsstaterna, i synnerhet genom utnyttjande av den flexibilitet som anges i artikel 12 i denna förordning och artikel 7.1 i förordning (EU) 2018/842.

4. Omfattningen av den kompensation som avses i punkt 3 i denna artikel får för perioden 2026–2030 inte överstiga 50 % av den högsta kompensationsmängden för den berörda medlemsstaten enligt bilaga VII.
5. De medlemsstater som inte har tillämpat artikel 10.1a i denna förordning ska förse kommissionen med belägg för effekterna av naturliga störningar beräknade enligt bilaga VI för att de ska kunna berättigas kompensation för nettoutsläpp och/eller nettoupptag som redovisats som utsläpp i förhållande till de mål som fastställs för de medlemsstaterna i antingen andra eller tredje stycket i artikel 4.2, upp till den fulla kompensationsmängd för perioden 2026–2030 som inte har utnyttjats av andra medlemsstater och som anges i bilaga VII. Om begäran om ersättning överstiger den tillgängliga mängden för utnyttjad kompensation, ska kompensationen fördelas proportionellt mellan de berörda medlemsstaterna.
6. Medlemsstaterna ska ha rätt att kompensera för nettoutsläpp och/eller nettoupptag som redovisats som utsläpp i förhållande till de mål som fastställs för de medlemsstaterna i antingen andra eller tredje stycket i artikel 4.2, upp till den fulla kompensationsmängd för perioden 2021–2030 som inte har utnyttjats av andra medlemsstater och som anges i bilaga VII, med beaktande av artikel 13.4 och punkt 5 i den här artikeln, förutsatt att dessa medlemsstater

- a) har uttömt tillgänglig flexibilitet i enlighet med artikel 12.1 i den här förordningen och punkterna 3 och 5 i den här artikeln, och
- b) har försett kommissionen med belägg för
  - i) antingen klimatförändringseffekter som leder till extra utsläpp eller minskande sänkor som ligger utanför deras kontroll, eller
  - ii) effekter av att det på deras brukade markareal finns en andel organiska jordarter som är exceptionellt stor jämfört med unionsgenomsnittet och som resulterar i extra utsläpp, förutsatt att dessa effekter kan tillskrivas markförvaltningsmetoder som användes innan beslut nr 529/2013/EU trädde i kraft.

Det kompensationsmängd som avses i första stycket får inte överstiga 50 miljoner ton koldioxidekvivalenter för unionen som helhet. Om begäran om kompensation överstiger den högsta kompensationsmängd som är tillgänglig, ska kompensationen fördelas proportionellt mellan de berörda medlemsstaterna.

De belägg som avses i första stycket b i ska omfatta en kvantitativ bedömning av effekterna på nettoutsläpp eller nettoupptag, uttryckt i miljoner ton koldioxidekvivalenter för det drabbade området, och ska baseras på jämförbara och tillförlitliga kvantitativa index, på geografiskt explicita uppgifter och på bästa tillgängliga vetenskapliga rön. De ska baseras på observerad utveckling som omfattar åtminstone perioden 2001–2025 och på vetenskapligt granskade prognoser och observationer för perioden 2026–2030. De ska återspegla bakgrundsutvecklingen på medellång eller lång sikt när det gäller klimatkaraktistika som är relevanta för LULUCF-sektorn, såsom ariditet, medeltemperaturer, medelnederbörd, frostdygn och längden på meteorologiska torkor eller markfuktighetstorkor. Denna utveckling ska inte omfatta händelser av tillfällig natur som kan räknas som naturliga störningar i enlighet med artikel 10.

De belägg som avses i första stycket b ii ska omfatta ett bestyrkande av att andelen organiska jordarter på brukad markareal för den berörda medlemsstaten överstiger unionens genomsnittliga andel för 2030. Beläggen ska omfatta en kvantitativ analys, i miljoner ton koldioxidekvivalenter, av rapporterade utsläpp som beror på förskjutningseffekter på brukade organiska jordarter, baserad på granskade observationer för perioden 2026–2030, jämförbara och tillförlitliga geografiskt explicita uppgifter och på bästa tillgängliga vetenskapliga rön, särskilt beträffande liknande platser i den berörda medlemsstaten. De rapporterade utsläpp som ska kompenseras ska inte omfatta händelser av tillfällig natur som kan räknas som naturliga störningar i enlighet med artikel 10. Beläggen ska också åtföljas av en beskrivning av de politiska åtgärder som för närvarande genomförs och som minimerar förskjutningseffekternas negativa inverkan på brukade organiska jordarter.”.

14. *utgår*

15. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 15 mars 2027 för perioden 2021–2025, och senast den 15 mars 2032 för perioden 2026–2030, ska medlemsstaterna överlämna en efterlevnadsrapport till kommissionen om mängden totala utsläpp och totala upptag under den berörda perioden för varje markbokföringskategori som anges i artikel 2.1 a–f för perioden 2021–2025 och i artikel 2.2 a–j för perioden 2026–2030, med tillämpning av de bokföringsregler som fastställs i denna förordning.

Efterlevnadsrapporten ska innehålla en bedömning av

- a) politiken och åtgärderna när det gäller för- och nackdelar vid avvägningar,
- b) synergier mellan begränsning av och anpassning till klimatförändringar,
- c) synergier mellan begränsning av klimatförändringar och biologisk mångfald.

Rapporterna ska även, i tillämpliga fall, innehålla uppgifter om avsikten att använda den flexibilitet som avses i artikel 11 och dithörande mängd eller om användningen av sådan flexibilitet och dithörande mängd.”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 1a och 1b:

”1a. De inventeringsuppgifter om utsläpp av växthusgaser som lämnas in av varje medlemsstat kan bli föremål för en teknisk korrigerings på grund av att medlemsstaterna ändrar metoder. Sådana tekniska korrigerings ska dock inte, vid bedömningen av uppfyllandet av unionsmålet för 2030, påverka värdet av nettoupptaget av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summan av värdena av nettoupptagen av växthusgaser (i kt koldioxidekvivalenter) 2030 för medlemsstaterna enligt kolumn D i bilaga IIa, och inte heller värdena i kolumn C i den bilagan.

1b. De medlemsstater som anger sin avsikt att utnyttja den flexibilitet som avses i artikel 13b.6 ska i särskilda avsnitt av rapporten beskriva de åtgärder som vidtagits för att begränsa eller vända de effekter som nämns i artikel 13b.6 b samt vilka observerade och förväntade effekter dessa åtgärder har.”.

16. I artikel 15 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska, som ett komplement till den här förordningen, anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i denna förordning för att fastställa regler för registrering och korrekt utförande av följande operationer i det unionsregister som inrättats i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) 2018/1999:

- a) Mängden utsläpp och upptag för varje markbokförings- respektive rapporteringskategori i varje medlemsstat.
- b) Genomförandet av den tekniska korrigeringen enligt artikel 14.1a i denna förordning.
- c) Utnyttjandet av flexibilitetsmöjligheterna enligt artiklarna 12, 13, 13a och 13b.
- d) Överensstämmelse med målen enligt artikel 13c.”.

17. Följande artikel ska införas som artikel 16a:

”Artikel 16a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för klimatförändringar som inrättats genom artikel 44.3 i förordning (EU) 2018/1999. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²³.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”.

18. I artikel 17 ska punkt 2 ersättas med följande:

- ”2. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet senast sex månader efter den första övergripande översyn som överenskommits i enlighet med artikel 14 i Parisavtalet om tillämpningen av denna förordning, inbegripet, i förekommande fall, en bedömning av effekterna av den flexibilitet som avses i artikel 11 samt av denna förordnings bidrag till unionens övergripande mål för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 och dess bidrag till målen i Parisavtalet, särskilt vad gäller behovet av ytterligare unionsstrategier och unionsåtgärder för de ytterligare utsläppsminskningar och upptag av växthusgaser i unionen som krävs.

---

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Den rapport som avses i första stycket ska innehålla en bedömning av behovet av och genomförbarheten i att tillämpa denna förordning på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier från och med 2031, i någon av de markkategorier som anges i artikel 2.2 a–j och inom någon av följande sektorer:

- a) Metanbildning i mag-tarmkanalen.
- b) Gödselhantering.
- c) Risodling.
- d) Jordbruksmark.
- e) Föreskriven bränning av savanner.
- f) Förbränning på platsen av jordbruksavfall.
- g) Kalkning.
- h) Tillförsel av urea.
- i) ”Andra kolhaltiga gödselmedel”.
- j) ”Övriga”.

Rapporten ska särskilt inriktas på en utvärdering av behovet av och genomförbarheten i att sträva mot målet att uppnå klimatneutralitet i de unionsomfattande utsläppen och upptagen av växthusgaser i de markkategorier som anges i artikel 2.2 a–j och i de sektorer som anges i andra stycket senast 2035. Vid utvärderingen av denna genomförbarhet ska ta hänsyn till effekterna av skogens ålderstruktur, när dessa leder till minskande sänkor eller extra utsläpp inom enskilda medlemsstaters territorium, inbegripet de effekter som är kopplade till ockupationen av en medlemsstats territorium, eller krigstids- och efterkrigsomständigheter som hade en påverkan på skogsbruket inom dess territorium. På grundval av denna utvärdering ska rapporten också innehålla rekommendationer på nödvändiga åtgärder från unionen och medlemsstaterna för att göra det möjligt att kollektivt uppnå ett sådant mål för 2035.

Efter rapporten ska kommissionen lägga fram lagstiftningsförslag när så anses lämpligt.”.

19. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till denna förordning.

19a. I bilaga II ska uppgifterna avseende Spanien, Slovenien och Finland ersättas med följande:

Medlemsstat	Areal (hektar)	Krontäckning i %	Trädhöjd (m)
Spanien	1,0	20 Från och med inlämningen av växthusgasinventeringen 2028: 10	3
Slovenien	0,25	10	5
Finland	0,25	10	5

20. Texten i bilaga II till denna förordning ska införas som bilaga IIa.

Artikel 2

Förordning (EU) 2018/1999 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till som leden 63 och 64:

”63. *geografiskt informationssystem*: ett datasystem som kan samla in, lagra, analysera och visa geografiskt baserad information,

64. *geospatial ansökan*: ett elektroniskt ansökningsformulär som innehåller en it-applikation som bygger på ett geografiskt informationssystem som gör det möjligt för stödmottagarna att rumsligt deklarerat jordbruksföretagens jordbruksskiften och andra arealer än jordbruksarealer för vilka stöd begärts.”

2. I artikel 4 a.1 ska led ii ersättas med följande:

”Medlemsstatens åtaganden och nationella mål för nettoupptag av växthusgaser i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EU) 2018/841.”

3. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”Under 2025 ska kommissionen genomföra en omfattande granskning av de nationella inventeringsdata som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 26.4 i den här förordningen, i syfte att fastställa medlemsstaternas årliga mål för nettominuskning av växthusgasutsläppen i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) 2018/841 och för att fastställa medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) 2018/842.”

b) I punkt 2 ska den inledande meningen ersättas med följande:

”Den omfattande granskning som avses i punkterna 1 och 1a ska inbegripa”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”När kommissionen har avslutat den omfattande översyn som utförts enligt punkt 1, ska den genom genomförandeakter fastställa den totala mängd utsläpp för de relevanta åren som framgår av korrigerade inventeringsdata för varje medlemsstat, uppdelat mellan utsläppsdata som är relevanta för tillämpningen av artikel 9 i förordning (EU) 2018/842 och utsläppsdata som avses i del 1 punkt c i bilaga V till den här förordningen, samt fastställa den totala mängd utsläpp och upptag som är relevanta för tillämpningen av artikel 4 i förordning (EU) 2018/841.”.

4. Bilaga V ska ändras i enlighet med bilaga III till denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

I bilaga I till förordning (EU) 2018/841 ska avsnitt B ersättas med följande:

”B. Kolpooler som avses i artikel 5.4:

- a) Levande biomassa.
- b) Förna¹.
- c) Död ved¹.
- d) Dött organiskt material².
- e) Mineraljordar.
- f) Mulljordar.
- g) Avverkade träprodukter upptagna i markbokföringskategorierna beskogad mark och brukad skogsmark.”.

---

¹ Endast tillämpligt på beskogad mark och brukad skogsmark.

² Endast tillämpligt på avskogad mark, brukad åkermark, brukad betesmark och brukad våtmark.

BILAGA II

Följande bilaga IIa ska bifogas förordning (EU) 2018/841:

”Bilaga IIa

Unionsmålet (kolumn D), de genomsnittliga inventeringsuppgifterna om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018 (kolumn B) och medlemsstaternas nationella mål (kolumn C) enligt artikel 4.2 som ska uppnås 2030

A	B	C	D
Medlemsstat	De genomsnittliga inventeringsuppgifterna om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018 (kt koldioxidekvivalenter), inlagan för 2020	Medlemsstaternas mål, 2030 (kt koldioxidekvivalenter)	Värdet för nettoupptag av växthusgaser (kt koldioxidekvivalenter) 2030, inlagan för 2020 (kolumnerna B och C)
Belgien	-1 032	-320	-1 352
Bulgarien	-8 554	-1 163	-9 718
Tjeckien	-401	-827	-1 228
Danmark	5 779	-441	5 338
Tyskland	-27 089	-3 751	-30 840
Estland	-2 112	-434	-2 545
Irland	4 354	-626	3 728
Grekland	-3 219	-1 154	-4 373
Spanien	-38 326	-5 309	-43 635
Frankrike	-27 353	-6 693	-34 046
Kroatien	-4 933	-593	-5 527
Italien	-32 599	-3 158	-35 758
Cypern	-289	-63	-352
Lettland	-6	-639	-644
Litauen	-3 972	-661	-4 633
Luxemburg	-376	-27	-403
Ungern	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Nederländerna	4 958	-435	4 523
Österrike	-4 771	-879	-5 650
Polen	-34 820	-3 278	-38 098
Portugal	-390	-968	-1 358
Rumänien	-23 285	-2 380	-25 665
Slovenien	67	-212	-146
Slovakien	-6 317	-504	-6 821
Finland	-14 865	-2 889	-17 754
Sverige	-43 366	-3 955	-47 321
EU-27/Unionen	-267 704	-42 296	-310 000”

BILAGA III

Del 3 i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999 ska ersättas med följande:

”För övervakning och rapportering inom LULUCF-sektorn ska medlemsstaterna använda [...] geografiskt explicita uppgifter om ändrad markanvändning i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser. Medlemsstaterna uppmanas att utforska synergier och möjligheter att konsolidera rapporteringen med andra relevanta politikområden. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra sina växthusgasinventeringar på grundval av elektroniska databaser och geografiska informationssystem, bland annat följande:

- a) Ett system för övervakning av markanvändningsenheter med mark med stora kollager, i den mening som avses i artikel 29.4 i direktiv 2018/2001.
- b) Ett system för övervakning av skyddade markanvändningsenheter, definierat som mark som omfattas av en eller flera av följande kategorier:
  - Mark av stort värde för den biologiska mångfalden enligt definitionen i artikel 29.3 i direktiv 2018/2001.
  - Områden av gemenskapsintresse och särskilda bevarandemråden enligt definitionen i artikel 4 i rådets direktiv 92/43/EEG²⁴ samt landenheter utanför dessa som omfattas av skydds- och bevarandeåtgärder enligt artikel 6.1 och 6.2 i det direktivet för att uppfylla bevarandemålen för området.
  - Parningsplatser och rastplatser för de arter som förtecknas i bilaga IV till direktiv 92/43/EEG, vilka omfattas av skyddsåtgärder enligt artikel 12 i det direktivet.

---

²⁴ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

- De livsmiljöer som förtecknas i bilaga I till direktiv 92/43/EEG och de livsmiljöer för arter som förtecknas i bilaga II till direktiv 92/43/EEG som finns utanför områden av gemenskapsintresse eller särskilda bevarandemråden och som bidrar till att dessa livsmiljöer och arter uppnår gynnsam bevarandestatus enligt artikel 2 i det direktivet, eller som kan bli föremål för förebyggande och avhjälpande åtgärder enligt direktiv 2004/35/EG²⁵.
- Särskilda skyddsområden som klassificerats enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EEG²⁶ och de landenheter utanför dessa som är föremål för skydds- och bevarandeåtgärder enligt artikel 4 i direktiv 2009/147/EEG och artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG för att uppfylla bevarandemålen för området.
- Markenheter som omfattas av åtgärder för bevarande av fågelarter som rapporterats ha osäker status enligt artikel 12 i direktiv 2009/147/EG i syfte att uppfylla kravet i artikel 4.4 andra meningen i det direktivet för att eftersträva undvikande av föroreningar och försämring av livsmiljöer eller uppfyllande av kravet i artikel 3 i det direktivet för att bevara och upprätthålla en tillräcklig mångfald och ett tillräckligt stort område av livsmiljöer för fågelarter.
- Alla andra livsmiljöer som medlemsstaten utser för ändamål som motsvarar dem som fastställs i direktiv 92/42/EEG och 2009/147/EG.

---

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

- Markenheter som är föremål för åtgärder som krävs för att skydda och säkerställa att den ekologiska statusen i de ytvattenförekomster som avses i artikel 4 iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG inte försämras²⁷.
  - Naturliga flodslätter eller områden för att hålla kvar vatten som skyddas av medlemsstaterna i samband med hantering av översvämningrisker enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG²⁸.
- c) Ett system för övervakning av markanvändningsenheter som är föremål för återställande, definierat som mark som omfattas av en eller flera av följande kategorier:
- Områden av gemenskapsintresse, särskilda bevarandeområden och särskilda skyddsområden enligt led b ovan, tillsammans med de landenheter utanför dessa som konstaterats vara i behov av återställande- eller kompensationsåtgärder i syfte att uppfylla bevarandemålen för området.
  - De livsmiljöer för vilda fågelarter som avses i artikel 4.2 i direktiv 2009/147/EG eller förtecknas i bilaga I till det direktivet, vilka påträffas utanför särskilda skyddsområden och har konstaterats vara i behov av återställningsåtgärder enligt direktiv 2009/147/EG.

---

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).

- De livsmiljöer som förtecknas i bilaga I till direktiv 92/43/EEG och de livsmiljöer för arter som förtecknas i bilaga II till direktiv 92/43/EEG utanför områden av gemenskapsintresse eller särskilda bevarandemråden och konstaterats vara i behov av återställningsåtgärder i syfte att uppnå gynnsam bevarandestatus enligt direktiv 92/43/EEG och/eller konstaterats vara i behov av korrigerande åtgärder enligt artikel 6 i direktiv 2004/35/EG.
  - Områden som konstaterats vara i behov av återställande enligt en naturåterställningsplan som är tillämplig i en medlemsstat.
  - Markenheter som omfattas av åtgärder som krävs för att återställa en god ekologisk status hos de ytvattenförekomster som avses i artikel 4 iii i direktiv 2000/60/EG, eller åtgärder som krävs för att återställa sådana vattenförekomster till hög ekologisk status om detta krävs enligt lag.
  - Markenheter som omfattas av åtgärder för rekreation och restaurering av våtmarksområden enligt bilaga VI.B vii till direktiv 2000/60/EG.
  - Områden i behov av återställande av ekosystem för att uppnå ett ekosystem i gott tillstånd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852²⁹.
- d) Ett system för övervakning av markanvändningsenheter med hög klimatrisk:
- Områden som omfattas av kompensation för naturliga störningar enligt artikel 13b.5 i förordning (EU) 2018/841.

---

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

- De områden som avses i artikel 5.1 i direktiv 2007/60/EG.
- Områden som i medlemsstaternas nationella anpassningsstrategi konstateras ha höga naturrisker och risker orsakade av människan, vilka är föremål för klimatrelaterade åtgärder för katastrofriskreducering.

Växthusgasinventeringen ska, i tillämpliga fall, möjliggöra utbyte och integration av data mellan de elektroniska databaserna och de geografiska informationssystemen.

För perioden 2021–2025 får medlemsstaterna använda Tier 1-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella växthusgasinventeringar, med undantag för en kolpool som svarar för minst 25 % av utsläppen eller upptagen i en käll- eller sänkkategori som prioriteras i en medlemsstats nationella inventeringssystem, eftersom dess uppskattning har en stor inverkan på landets totala inventering av absoluta utsläpp och upptag av växthusgaser, på trenden för utsläpp och upptag eller på osäkerheten när det gäller utsläpp och upptag i markanvändningskategorierna, i vilket fall åtminstone Tier 2-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser ska användas.

Från och med inlämningen av växthusgasinventeringen 2028 ska medlemsstaterna använda åtminstone Tier 2-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser, och de uppmanas att tillämpa Tier 3-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.”.